

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
63/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2013. május 29.

A főtanácsnok indítványa
a C-95/12. sz., Bizottság kontra Németország ügyben

**Wahl főtanácsnok azt javasolja, hogy a Bíróság utasítsa el a Bizottság
Németországgal szemben indított, a Volkswagen törvénnyel kapcsolatban pénzügyi
szankciók kiszabására irányuló keresetét**

Németország teljes körűen teljesítette a Bíróság 2007-es eredeti ítéletében foglaltakat

A jelen ügy a Bizottság által indított azon keresetre vonatkozik, amelyben azt kéri a Bíróságtól, hogy szabjon ki bírságot Németországra a Bíróság által 2007. október 23-án hozott ítéletben¹ foglaltak teljesítésének állítólagos elmulasztása miatt. 2007-ben a Bíróság ítélete megállapította, hogy Németország megsértette a tőke szabad mozgását a Volkswagen törvény² alábbi három rendelkezésének hatályban tartása révén, nevezetesen i. a szövetségi állam és Alsó-Szászország tartomány számára azon jogot biztosító intézkedés, hogy két-két tagot delegáljanak a Volkswagen AG felügyelőbizottságába, valamint ii. az alaptőkében 20%-os részesedéssel rendelkező minden részvényes számára a Volkswagen közgyűlésének határozataival szemben blokkoló kisebbség létrehozatalának lehetőségét biztosító rendelkezéssel „egybevetett” azon rendelkezés, amely minden részvényes szavazati jogának felső határát az alaptőke 20%-ában korlátozza.

A Bíróság megállapította, hogy e rendelkezések a társasági jog általános szabályaitól eltérve korlátozták a többi részvényes azon lehetőségét, hogy hatékonyan részt vegyenek e társaság irányításában vagy ellenőrzésében, és ezért más tagállamok befektetőit visszatarthatták attól, hogy a Volkswagen alaptőkéjébe befektessenek.

Ezen ítéletet követően Németország 2008 decemberében új jogszabályt fogadott el, amely hatályon kívül helyezte a kérdéses VW-törvény első két rendelkezését, nevezetesen a kinevezési jogra és a szavazati jogok felső határára vonatkozó rendelkezéseket.³ A 20%-os blokkoló kisebbségre vonatkozó rendelkezést azonban nem módosították.

A Bizottság szerint a 2007-es ítélet megállapítja, hogy mindegyik vitatott intézkedés önmagában véve ellentétes a tőke szabad mozgásával. Mivel a blokkoló kisebbségre vonatkozó rendelkezés változatlan maradt, 2012. február 21-én a Bizottság benyújtotta a jelen, Németországgal szemben pénzügyi szankció kiszabása iránti keresetet, mivel Németország nem teljesítette teljes körűen a 2007-es ítéletben foglaltakat.

A Bizottság keresetében azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze Németországot napi 282 725,20 EUR kényszerítő bírság megfizetésére a jelen ügyben történő ítélethozatal időpontjától a 2007-es ítéletben foglaltak teljesítéséig, valamint napi 31 114,72 EUR átalányösszeg megfizetésére megszorozva a 2007-es ítélet meghozatala és azon időpont közötti napok számával, amikor Németország teljesíti kötelezettségeit, vagy ennek hiányában a jelen ügyben történő ítélethozatal időpontja közötti napok számával.

¹ A [C-112/05](#). sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2007. október 23-án hozott ítélet, lásd továbbá a [74/07](#). sz. sajtóközleményt.

² A Volkswagenwerk GmbH társasági részesedéseinek privatizációjáról szóló, 1960. július 21-i törvény.

³ A Volkswagenwerk GmbH társasági részesedéseinek privatizációjáról szóló törvény módosításáról szóló, 2008. december 8-i törvény.

A mai napon ismertetett indítványában Nils Wahl főtanácsnok azt javasolja, hogy a Bíróság utasítsa el a Bizottság keresetét.

A főtanácsnok a 2007-es ítélet német kormány általi értelmezésével ért egyet, miszerint a Bíróság két jogsértést állapított meg: az elsőt a kinevezési jogokra vonatkozó rendelkezés, a másodikat a szavazati jogok felső határára és a blokkoló kisebbségre vonatkozó együttes rendelkezések tekintetében. Így azáltal, hogy Németország hatályon kívül helyezte az első jogsértést kiváltó rendelkezést, valamint a második jogsértést kiváltó két rendelkezés közül az egyiket, teljes mértékben teljesítette a 2007-es ítéletben foglaltakat.

A főtanácsnok álláspontja szerint az „egybevetett” kifejezésnek a 2007-es ítélet rendelkező részében való használata önmagában kizárja a Bizottság által javasolt értelmezést. Ezen túlmenően megállapítja, hogy a 2007-es ítélet indokolása sem támasztja alá a Bizottság által képviselt álláspontot. Ezzel kapcsolatban kiemeli, hogy a Bíróság – figyelembe véve különösen azt, hogy Alsó-Szászország tartomány 20% körüli részesedést megtartott a Volkswagen alaptőkéjében – helyénvalónak tartotta a szavazati jogok felső határára és a blokkoló kisebbségre vonatkozó rendelkezések együttes elemzését, és kifejezetten hivatkozott a két rendelkezés együttes, kedvezőtlen joghatásaira a befektetőknek a Volkswagen alaptőkéjében történő részesedésszerzéshez fűződő érdekei tekintetében.

A főtanácsnok ezt követően rámutat arra, hogy **a jelen eljárás célja nem annak megállapítása, hogy a blokkoló kisebbségre vonatkozó rendelkezés önmagában véve az uniós jog megsértését jelenti-e, hanem mindössze annak megállapítása, hogy Németország teljesítette-e a 2007-es ítéletben foglaltakat.**

A Bizottság által a jelen eljárásban előterjesztett további kifogásokat illetően, nevezetesen azt, hogy **a Volkswagen alapszabályát is módosítani kellett volna**, a főtanácsnok azt javasolja, hogy e kifogást mint **elfogadhatatlant** utasítsa el a Bíróság, mivel a 2007-es ítéletben a Bíróság nem vizsgálta az alapszabályt.

Ha a Bíróság Wahl főtanácsnok indítványával szemben azt állapítja meg, hogy Németország nem teljesítette teljes körűen a 2007-es ítéletben foglaltakat, a főtanácsnok azt javasolja, hogy a Bíróság kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot napi 81 100,80 EUR összegű kényszerítő bírság megfizetésére a jelen ügyben történő ítélethozatal időpontjától a 2007-es ítéletben foglaltak teljesítéséig, valamint napi 8870,40 EUR átalányösszeg megfizetésére, megszorozva a 2007-es ítélet meghozatala és a jelen ügyben történő ítélethozatal közötti napok számával.

A főtanácsnok ezzel kapcsolatban – az EUMSZ 260. cikknek az uniós jog hatékony végrehajtásának biztosítására irányuló céljára alapozva következtetését – azt az álláspontot képviseli, hogy sem a 2007-es ítélet állítólagos egyértelműségének hiánya, sem pedig a pert megelőző eljárás vége és az ügyben a Bírósághoz fordulás között eltelt idő szokatlan hossza – több mint három év – nem igazolja a Németországra kiszabandó pénzügyi szankciók csökkentését.

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségszegési eljárást a Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségszegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Mindazonáltal, amennyiben a tagállam nem tett eleget a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedései Bizottságnak történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

*A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.
A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon*

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

*A főtanácsnoki indítvány ismertetésekor készített képfelvételek elérhetők:
„[Europe by Satellite](#)” ☐ ☎ (+32) 2296 4106*